

Benjamin Van Crombrugge: tegengewicht bieden tegen verzuring en ongenoegen in de samenleving en heel soms, in het kantoor. (foto P.C.)

BENJAMIN VAN CROMBRUGGE, EEN BEMINNELIJKE POSTMEESTER

Een pakje versturen, zegels kopen in het Merchtemse postkantoor: ik doe het altijd met plezier, zelfs als ik lang moet aanschuiven. Onlangs maakte ik mee dat een jonge vrouw de postmeester met luide stem bedankte voor zijn vriendelijkheid. Zowat de hele wachtrij knikte bevestigend. Toen de jonge vrouw vertrok, wuifde ze de wachtenden toe en die staken als antwoord hun hand op. Best ongewoon in een lokettenruimte, maar níet in dit postkantoor.

De aansteker van die positieve sfeer heet Benjamin Van Crombrugge. Vijf jaar geleden belandde hij hier. Kort daarop werd hij benoemd tot kantoorhouder. En al gauw deden positieve commentaren de ronde: zo'n vriendelijke en gediensstige man, zorgt voor een vrolijke noot, schrijft zijn mededelingen in een weelderig, ludiek en door velen graag gelezen Nederlands. Lofprijzingen op internet brachten ook mainstream media in beweging. Vooral de originele manier waarop hij het cliënteel diets maakte hoe het zich in het corona-tijdperk diende te gedragen, wekte de belangstelling van de pers. Benjamin had eigenhandig strepen en cirkels op de kantoorvloer aangebracht om aldus de regel van de anderhalve-meterafstand goed zichtbaar te maken. Het persagentschap Belga kwam er foto's van maken en zelfs buitenlandse kranten namen die met een eigen interpretatie over.

Ongewone postmeester

Ook een interview met Benjamin is speciaal. Zo vertelt hij niet gewoon dat hij in zijn geboortestad Zottegem woont, maar ook dat daar het kasteel staat van Lamoraal van Egmont (die vanwege opstandigheid tegen de koning, samen met graaf Hoorn in 1568 op de Grote Markt van Brussel onthoofd werd) en dat diezelfde Egmont in de kerk van Zottegem werd begraven. Een ietwat onverwachte toelichting, maar niet verbazend als je weet dat deze man een master in geschiedenis behaalde aan de universiteit van Gent en daarna theaterwetenschappen in Antwerpen studeerde. Daar werkte hij enkele jaren als dramaturg en artistiek coördinator in het (inmiddels ter ziele gegane) Theater aan de Stroom. En daarna volgde ... de post.

Best vreemd voor iemand met zijn diploma's. Hij legt uit dat de theaterervaring op een ontgoocheling was uitgelopen en hij op zoek was gegaan naar ander werk: 'Er moest brood op de plank komen en bij bpost kreeg ik snel een contract van zes maanden in Oudenaarde. Daarna volgden tijdelijke werkperiodes in tientallen Vlaamse steden en gemeenten. Toen werd het Merchtem, waar men kampte met een gaan en komen van bedienden.'

Het postkantoor is een kleine wereld

Benjamin: 'Mijn opdracht was de continuïteit weer te verzekeren. Ik bezat inmiddels de nodige professionaliteit en paste die toe, geduldig, met veel energie en optimisme. Op die manier probeer ik voor wat tegengewicht te zorgen, tegen verzuring en ongenoegen, die zich ook hier weleens laten voelen. Een postkantoor is tenslotte een kleine wereld met alle slag van mensen. Zo komen ook wel eens kleine kantjes naar boven en ontstaat er wat trammelant. Dan geef ik tegengas met een kwinkslag, want humor is meestal een prima glijmiddel. Maar als het echt nodig is, maak ik duidelijk dat bijvoorbeeld racistische uitlatingen of moedwillig voorsteken, niet door de beugel kunnen. Dat ik een klant soms in een andere taal verder help, zorgt wel eens voor heibel en zelfs klachten. Nederlands is uiteraard de voertaal, maar als ik merk dat de klant niet van slechte wil is, haalt mijn bereidwilligheid de bovenhand.'

Volbloed gevoelsmens

Er duiken dus wel eens grijze wolken op in dit kantoor, maar meestal schijnt de zon. Op Facebook las ik de speelse berichtjes die hij soms schrijft en de romantische reacties daarop zoals de volgende ontboezeming: 'O, benjaminnelijke pakjesheraut, held van de Merchtemse post, inspireer de wereld met je enthousiasme.'

Waw! Maar inmiddels weet Benjamin ook wel dat zijn stijl niet bij iedereen in goede aarde valt. 'Sommige mensen schrikken van de verbale rollercoaster die ik ben. Ik schilder de dagen nu eenmaal met sterke penseelstreken, vaak kleurrijk en

warm maar ook ingetogen als het nodig is. En ik geef wel eens een ongezouten prikje, zonder de intentie iemand bewust te kwetsen.'

Benjamin praat ook graag over zijn leven buiten de post. Hij is 37 en vrijgezel. Zijn amoureuze pad, is, zegt hij, bezaaid met doornen en tegenslag. Al te romantische dromen hebben inmiddels plaatsgemaakt voor meer nuchterheid en een bevrijdende dosis zelfrelativering. Toch noemt hij zich een gevoelsmens 'pur sang' die schoonheid vindt in literatuur, muziek, kunst, natuur en vooral ook in een gezellig samenzijn met vrienden.

Benjamin op wereldreis

Hij verzucht dat hij rond zijn veertigste de wijde wereld wil in trekken: 'Met open blik op ontdekkingstocht gaan, instinctief belanden op wonderlijke plekken en er de 'couleur locale' opsnuiven. Ik voel me een kosmopoliet, wil me herbronnen. We zien wel waar we aanmeren.'

Inmiddels heeft Benjamin pittige maanden achter de rug. 'Het was van december vorig jaar geleden dat ik nog vakantie genomen heb. Ik wil immers te allen tijde de dienstverlening garanderen en ook wij kampen met personeelstekorten. Maar gelukkig geraken de vacatures zoetjesaan ingevuld. In de zomer sprong al een jobstudent bij. En in november had ik enkele vrije weken: met tijd voor ontspanning, eigen projecten, wandelingen. Zo kon ik de nodige energie opdoen voor december, de maand die, zoals iedereen weet, de meest hectische van het jaar is voor bpost. Maar geen nood. We zijn er klaar voor, als steeds met veel optimisme.'

T.S.